

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت
د مساجدو او حسینو د ارشاد او انسجام لوی ریاست
د جمعې ورځې د خطابت موضوع او
لیکلی تقریر اوبیان چې د هیواد د مرکز او ولایاتو

ټولو خطیبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې لیرل کېږي.

۳/ رمضان المبارک ۱۴۴۷ هـ، ق مطابق ۱/ حوت/ ۱۴۰۴ هـ، ش

د رمضان المبارک د میاشتي فضائل، او د روژې اړوند شرعي ضروري مسائل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي هدانا للإسلام وما كنا لهنّدي لولا أن هدانا الله، والحمد لله الذي فضل شهر رمضان المبارك على سائر الشهور وجعله موسماً عظيماً من مواسم الخيرات، فيه يتنافس المؤمنون على الطاعات والبذل والمعرف والحسنات، تضاعف فيه الأعمال الصالحات، وترفع فيه الدرجات، وتجاب الدعوات، وهو شهر الخيرات والبركات، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، فرض على عباده الصيام، وندهبهم إلى التّعبّد له بالسّجود والركوع والقيام، تبارك اسمه ذو الجلال والإكرام، وأشهد أن محمّداً عبده ورسوله، وصفية وخليفة، الدّاعي والهادي بإذن ربّه إلى دار السّلام، صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وكلّ من سار على نهجه واستقام، أما بعد:

قال الله سبحانه وتعالى بعد اعوذ بالله من الشيطان الرجيم: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ * أَيَّاماً مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضاً أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْراً فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ) البقرة: (۱۸۴)

درنو او عزتمنو حاضرینو او سامعینو!

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

رمضان المبارک میاشت دومره عظیم فضیلت لري، چې ددې میاشتي روژه په تیرو امتونو هم فرض وه.

الله جل جلاله فرمایلي دي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ). البقرة: (۱۸۳)

ترجمه: ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی (ای مؤمنان!) فرض کړی شوې ده په تاسې باندې روژه لکه چې فرض کړی شوې وه په هغو کسانو چې پخوا له تاسې څخه وو (لکه پخواني امتونه او پیغمبران تر آدمه پورې). لپاره د دې چې تاسې ځان وساتئ (له گناهونو څخه او پرهیز گاران شئ ځکه چې روژه د شهباني قوې ماتوونکې ده).

مفسرین ددې آیت په تفسیر کې وایي، چې د موسی علیه السلام او عیسی علیه السلام پر قومونو باندې روژه نیول فرض وه، خو هغوی په کې تغیر راوستلو. په یو بل روایت کې راځي، چې په نصارو او یوه میاشت روژه نیول فرض وه، خو د هغو د پیرانو له خوا په کې زیادت راوستل شو او د روژو تعداد یې پنځوسو ورځو ته ورسولو.

امام مجاهد او قتاده رحمهما الله وايي، چې په ټولو امتونو د رمضان المبارک د مياشتې روژې نيول فرض ؤ. تفسير القرطبي (۲/ ۲۷۴) په پورتنۍ مبارک آيت کې د رمضان المبارک په اړه ترغيب موجوددى او همدارنگه په دې آيت کې د روژو فضيلت هم موجوددى. يعنې دا هغه مهمه فريضه ده چې په پخوانيو امتونو هم فرض وه.

د رمضان المبارک د روژو د فرضيت مخينه:

روژه د هجرت په دوهم کال فرض شوې ده او په اجماع سره نبي عليه السلام د نهو رمضانونو روژې نيولي دي. پر مسلمانانو د رمضان المبارک روژه په تدريجي ډول فرض شوه، کله چې د لومړي ځل لپاره روژه فرض شوه، نو په لومړيو وختونو کې په اختياري توگه فرض شوى وه او هغه داسې چې روژه فرض وه، خو مسلمانانو ته ددې اختيار ؤ، چې که چاته به سخته نه وه، نو هغو به روژه نيوله او که چيرې چا ته به دروژې نيول سخت ؤ، نو هغوى به مسکين ته خوراک د فديې په ډول ورکوله. بيا کله چې مسلمانان د شريعت د احکامو سره عادت شول او له عبادتونو سره يې علاقه او مينه زياته شوه، نو دا اختياري حالت منسوخ شو او روژه به هر يو کس چې کوم شرعي عذر به يې نه درلود حتماً نيوله.

په يو حديث شريف کې راځي: عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّهُ قَالَ كُنَّا فِي رَمَضَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَنْ شَاءَ صَامَ وَمَنْ شَاءَ أَفْطَرَ فَافْتَدَى بِطَعَامٍ مَسْكِينٍ حَتَّى أَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ). صحيح مسلم (۳/ ۱۵۴)، صحيح البخاري ت (۱۱/ ۳۵)

ژباړه: دحضرت سلمه بن اکوع رضي الله عنه څخه روايت دى، هغه وايي: وو مونږه د رمضان په مياشت کې د رسول الله صلى الله عليه وسلم په زمانه کې، چې د چا به خوښه وه روژه به يې نيوله او دچا به چې خوښه شوه روژه به يې ماته کړه او په فديه کې به يې مسکين ته طعام ورکړ، تر دې پورې چې دا آيت نازل شو: (فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ). البقرة: (۱۸۵)

بدرالدين عيني رحمه الله ددې احاديثو په شرحه کې وايي: (كان في بدء الإسلام فرض عليهم الصوم فاشتد عليهم فرخص لهم في الإفطار والفدية... فكانوا كذلك حتى نسختها: (فمن شهد منكم الشهر فليصمه). عمدة القاري شرح صحيح البخاري (۱۶/ ۴۷۷، ۴۷۸)

ژباړه: د اسلام په پيل کې په هغوى (مسلمانانو باندې) روژه فرض شوه، نو سخته شوه نيول د روژې په هغو باندې، نو رخصت ورته ورکړل شو په مابين د روژې د نيولو او د فديې د ورکولو ترمنځ... صحابه کرام په همدغه حالت کې وو، چې دغه اختياري حالت لره دې مبارک آيت منسوخ کړ: (فمن شهد منكم الشهر فليصمه).

بل داچې په ابتداء کې د روژې حکم داسې ؤ، چې چا به روژه ونیوله او د روژه ماتي څخه مخکې به ویده شو، بیا به ور باندې خوراک او څښاک (او جماع) بنده وه، تر سبا ورځې د روژه ماتي تر وخته پورې. بيا الله تعالى په مسلمانانو خصوصي رحم وکړ او که چيرې څوک به د روژه ماتي څخه مخکې ویده شو او يا به د روژه ماتي څخه وروسته ویده شو او له خوبه به را وینس شو، نو خوراک او څښاک او کوروالی ورته جائز شو.

په يو روايت کې راځي: عَنْ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَائِمًا فَحَضَرَ الْإِفْطَارُ فَتَامَ قَبْلَ أَنْ يُفْطَرَ لَمْ يَأْكُلْ لَيْلَتَهُ وَلَا يَوْمَهُ حَتَّى يُمْسِيَ وَإِنْ قِيسَ بْنِ صِرْمَةَ الْأَنْصَارِيِّ كَانَ صَائِمًا فَلَمَّا حَضَرَ الْإِفْطَارُ أَتَى امْرَأَتَهُ فَقَالَ لَهَا أَعِنْدِكَ طَعَامٌ قَالَتْ لَا وَلَكِنْ أَنْطَلِقُ فَأَطْلُبُ لَكَ وَكَانَ يَوْمُهُ يَعْمَلُ فَعَلَيْتُهُ عَيْنَاهُ فَجَاءَتْهُ امْرَأَتُهُ فَلَمَّا رَأَتْهُ قَالَتْ خَبِيئَةٌ لَكَ فَلَمَّا انْتَصَفَ النَّهَارُ غَشِيَ عَلَيْهِ فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ {أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ} فَفَرَحُوا بِهَا فَرَحًا شَدِيدًا وَنَزَلَتْ {وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ} صحيح البخاري ت (۴/ ۵۹۷)

ژباړه: د براء بن عازب رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه وايي، چې وو د محمد صلى الله عليه وسلم اصحاب کرام کله به چې يو سړی روژه ؤ او د روژه ماتي وخت به راغی او هغه به ویده شو مخکې له دې چې روژه ماته کړي او بيا به راوینن شو، نو خوراک به يې نشو کولی هغه شپه او سبا ورځ ترڅو چې به ماښام شو(د روژه ماتي وخت به شو) ، بيشکه قيس بن صرمة انصاري روژه ؤ، کله چې د روژه ماتي وخت راغی د خپلې ښځې خواته راغی او ورته يې وويل: آيا د (روژه ماتي لپاره) څه شی لرې؟ هغې ورته وويل: نه! مگر زه به لاړه شمه او ستا لپاره به د روژه ماتي لپاره څه ولتوم او حضرت قيس بن صرمه رضي الله عنه چې د ورځې به يې کار کولو سترگې ورباندې غالبه شوې(يعنې ویده شو)، په دغه وخت کې يې ښځه راغله کله چې يې وليده چې قيس رضي الله عنه ویده شوی دی، نو داسې يې وويل: بد نصيبې دې وي تالره .

کله چې (سبا) ورځ نيمه شوه بيهوشي ورباندې راغله ، نو دده دا حالت ياد کړل شو نبي عليه السلام ته، نو دا آيت مبارک نازل شو: {أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ} (حلال کړل شوی دی تاسو ته په شپه د روژې کې نزديکت خپلو ښځو ته)، نو صحابه کرام ډير زيات خوشحاله شول او دا مبارک آيت هم نازل شو: {وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ} البقرة:(۱۸۷) عمدة القاري (۳۱۷/۱۶)، تفسير ابن كثير (۲۶۷/۱)

د رمضان المبارک د مياشتې فضائل:

رمضان المبارک هغه ستره او بختوره مياشت ده، چې الله تعالى په کې د انسانانو د هدايت، نجات او سعادت کتاب قرآن کریم نازل کړی دی. الله جل جلاله فرمايلي دي: (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ). البقرة: (۱۸۵)

ترجمه: مياشت د روژې هغه مياشت ده چې نازل کړی شوی دی په دې کې قرآن چې هدايت دی لپاره د خلقو او دليلونه دي ښکاره (له جنسه د هغو شيانو) چې هغه لاره ښيي او بېلوونکی د حق او باطل دی. نو هر څوک چې ومومي له تاسې (ای مکلفينو) دا مياشت نو ضرور دې روژه ونيسي د هغې (مياشتې).

يعنې قرآن کریم جمله د رمضان المبارک د مياشتې په څلورويشتم تاريخ کې د لوح محفوظ څخه د آسمان دنيا بيت العزت ته د ليلة القدر په شپه کې نازل شو او بيا به جبرائيل عليه السلام يو يو آيت او دوه دوه آيتونه په مختلفو وختونو کې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته راوړل. بحر العلوم للسمرقندی (۱۴۸/۱)، تفسير الطبري (۴۴۵/۳)، روح المعاني (۶۱/۲)

رمضان المبارک هغه مياشت ده ، چې په دې مياشت کې د جنت دروازې برسيره کيږي او د جهنم دروازې تړل کيږي او شيطانان په کې بنديږي او تړل کيږي. په حديث شريف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَتُحْتَفَتُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَغُلِقَتِ أَبْوَابُ النَّارِ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ» صحيح مسلم (۷۵۸/۲)

ژباړه: د حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه وايي چې بيشکه رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: کله چې د روژې مياشت راشي ، د جنت دروازې پرانستل شي ، او د جهنم دروازې وتړل شي او شيطانان وتړل شي .

رمضان المبارک هغه برکتی مياشت ده چې څوک د ثواب په نيت په دې مياشت کې روژه ونيسي او د شپې قيام الليل (تراويح) وکړي، داسې به له گناهونو پاک شي، لکه چې ده لره مور نوی زيږولی وي . يعنې لکه د مور څخه چې نوی پيدا شي.

په حديث شريف کې راځي: عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرَ شَهْرَ رَمَضَانَ فَقَالَ: «شَهْرٌ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ، وَسَنَنْتُ لَكُمْ قِيَامَهُ، فَمَنْ صَامَهُ وَقَامَهُ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ» سنن ابن ماجه (٨/٤٢١)

ژباړه: له ابو سلمه ابن عبد الرحمن نه روايت دي، هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د رمضان د مياشتې يادونه وكړه او داسې يې وفرمايل: چې دا هغه مياشت ده چې الله تعالى د هغې روژې پر تاسې فرض كړي دي او ما ستاسو لپاره ددې مياشتې قيام الليل (تراويح) سنت گرځولي دي، نو څوك چې د رمضان المبارك روژې ونيسي او ددې په شپه كې قيام الليل (د تراويح لمونځ) وكړي، د ايمان په بناء او د ثواب په نيت، له گناهونو به داسې پاك شي لكه په كومه ورځ چې زيږولې ؤ ده لره مور دده.

د رمضان المبارك د كال په مياشتو كې هغه غوره او بهتره مياشت ده، چې په دې مياشت كې جبرائيل عليه السلام له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره قرآن كريم تکرارولو او په دې مياشت كې به رسول الله صلى الله عليه وسلم له تيز باد څخه هم زيات سخي ؤ.

په حديث شريف کې راځي: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ، وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جِبْرِيلُ، وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ، فَلَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ» صحيح البخاري (٨/١)

ژباړه: د حضرت عبدالله بن عباس څخه روايت دی هغه وايي، چې رسول الله صلي الله عليه وسلم تر ټولو خلکو زيات سخي ؤ، او بيا (د نورو مياشتو په نسبت به) د رمضان المبارک په مياشت کې به زيات سخي ؤ، هغه وخت چې کله به ورسره ملاقات کولو جبرائيل عليه السلام او جبرائيل عليه السلام به ورسره په رمضان المبارک کې هره شپه ملاقات کولو او نبي عليه السلام به تکرارولو قرآن كريم له جبرائيل عليه السلام سره، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم به ډير زيات سخي ؤ په خير کې له روان باد څخه (په دوام د خير کې).

څوک چې د رمضان المبارک د مياشتې روژه ونيسي د الله تعالى د رضا په خاطر او د ثواب په نيت، دده ټول گناهونه به وبښل شي.

په حديث شريف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ، إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ» صحيح البخاري (١٦/١)

ژباړه: د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت، هغه وايي چې نبي عليه السلام وفرمايل: څوک چې روژه ونيسي د رمضان المبارک، د ايمان په بناء او د ثواب په نيت، وبه بښل شي ده ته د هغه مخکني گناهونه.

رمضان المبارک مياشت هغه عزتمنه مياشت ده چې په دې مياشت کې د روژې نيولو اجر الله تعالى (بلاکيف) په خپله ورکوي.

په يو قدسي حديث شريف کې راځي. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الصَّوْمُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ.» صحيح البخاري (١٤٣/٩)

ژباړه: د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی، نبي عليه السلام وفرمايل: چې الله تعالى فرمايي: روژه (خاص) زما لپاره ده او د روژې اجر به زه ورکوم (بلاکيف).

امام قرطبي رحمه الله ددې حديث په شرح کې وايي: ټول عبادات الله تعالى لپاره اداء کيږي؛ خو د روژو اجر به ځکه الله تعالى په خپله (بلاکيف) ورکوي چې:

۱- په روژه کې انسان منع کيږي دداسې لذتونو او شهوتونو څخه چې په نورو عباداتو کې انسان له هغې منع نه وي.

۲- بله داچې روژه يو پټ راز دی د بنده او دهغه د رب ترمخ ، چې بل څوک پری سوا دالله تعالی څخه نه پوهيږي او نورعبادات ټول ښکاره وي او د رياء او د نورو وجوهاتو رعايت په کې ممکن دی ، نو ځکه د روژې اجر الله تعالی په خپله ورکوي.تفسير القرطبي (۲/ ۲۷۴)

رمضان المبارک هغه بابرکته مياشت ده چې په دې مياشت کې يوه شپه داسې ده چې په هغه شپه کې عبادت د زرو مياشتو له عبادت څخه غوره دی. الله تعالی فرمايلي دي: (لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ). القدر: (۳) ترجمه: شپه د قدر(عزت) غوره ده د زرو مياشتو څخه.

همداراز رمضان المبارک هغه د مغفرت او رحمت مياشت ده، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به يې په راتللو سره صحابه کرامو ته زيری ورکولو . رمضان المبارک هغه بهتره مياشت ده چې الله تعالی په کې نفلي عبادت د فرضو په درجه قبلوي.

په يو روايت کې راځي: عَنْ سَلْمَانَ قَالَ: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي آخِرِ يَوْمٍ مِنْ شَعْبَانَ، فَقَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ أَظْلَكُكُمْ شَهْرٌ عَظِيمٌ، شَهْرٌ مُبَارَكٌ، شَهْرٌ فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، جَعَلَ اللَّهُ صِيَامَهُ فَرِيضَةً، وَقِيَامَ لَيْلِهِ تَطَوُّعًا، مَنْ تَقَرَّبَ فِيهِ بِخَصَلَةٍ مِنَ الْخَيْرِ، كَانَ كَمَنْ أَدَّى فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ، وَمَنْ أَدَّى فِيهِ فَرِيضَةً، كَانَ كَمَنْ أَدَّى سَبْعِينَ فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ، وَهُوَ شَهْرُ الصَّبْرِ، وَالصَّبْرُ ثَوَابُهُ الْجَنَّةُ، وَشَهْرُ الْمُوَاسَاةِ، وَشَهْرٌ يَزِدُّ فِيهِ رِزْقُ الْمُؤْمِنِ، مَنْ فَطَرَ فِيهِ صَائِمًا كَانَ مَغْفِرَةً لِدُنُوبِهِ، وَعِتَقَ رَقَبَتَهُ مِنَ النَّارِ، وَكَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْتَقِصَ مِنْ أَجْرِ شَيْءٍ. قَالُوا: لَيْسَ كُلُّنَا نَجِدُ مَا يُفْطَرُ الصَّائِمَ. فَقَالَ: يُعْطِي اللَّهُ هَذَا الثَّوَابَ مَنْ فَطَرَ صَائِمًا عَلَى تَمَرَةٍ، أَوْ شَرْبَةِ مَاءٍ، أَوْ مَذَقَةِ لَبَنٍ، وَهُوَ شَهْرُ أَوَّلِهِ رَحْمَةٌ، وَأَوْسَطُهُ مَغْفِرَةٌ، وَآخِرُهُ عِتَقٌ مِنَ النَّارِ، مَنْ خَفَّفَ عَنْ مَمْلُوكِهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ، وَأَعْتَقَهُ مِنَ النَّارِ، وَاسْتَكَثَرُوا». و قال ابن خزيمة : صح الخبر. صحيح ابن خزيمة ط ۳ (۲/ ۹۱۱)

ژباړه: د سلمان فارسي رضی الله عنه څخه روايت دی، هغه وايي چې د شعبان په آخري ورځ کې رسول الله صلى الله عليه وسلم مونږ ته يوه خطبه وويله او داسې يې وفرمايل: ای خلکو! پر تاسو باندې د يوې عظيمې او له برکته ډکې مياشتې سيوری غوړيدونکی دی ، هغه يوه مبارکه مياشت ده، هغه داسې مياشت ده چې په هغې مياشت کې يوه داسې شپه ده (دقدرشپه) چې د زرو مياشتو نه غوره ده، الله جل جلاله ددغې مياشتې روژه فرض گرځولې ده، او (الله تعالی) گرځولی ده ددغه مياشتې قيام الليل (تراويح) نفلي (عبادت)، چاچې په دې مياشت کې يو د خير کار وکړ (يعنې نفلي عبادت يې وکړ) ، دا داسې دی لکه څوک چې فرضي عمل وکړي په نورو ورځو کې.

د رمضان المبارک مياشت د صبر مياشت ده او د صبر عوض جنت دی، د رمضان المبارک مياشت د خوا خوړۍ مياشت ده او دا داسې مياشت ده چې د مؤمن رزق په کې زياتيږي. څوک چې په دی مياشت کوم روژه دار ته روژه ماتي ورکړي ، دا کار به دده دگناهونو لپاره ښه وي او خلاصی به وي دده د غاړې د جهنم له اور څخه او وي به ددې کار لپاره دده په اندازه اجر بې له دې چې دده له اجر څخه څه کم شي. صحابه کرامو عرض وکړو او وه يې ويل: يا رسول الله صلى الله عليه وسلم! زمونږ څخه هريو کس د روژه ماتي ورکولو توان نلري (نو آيا بې وزلي او مسکينان ددی ستر ثواب څخه محروميږي؟) رسول الله صلى الله عليه وسلم و فرمايل: الله جل جلاله دغه ثواب هغه چا ته هم ورکوي، چې يوه خرما يا يو گوټ اوبه او يا لږې شيدې کوم روژه دار ته په روژه ماتي کې ورکړي. بيا نبي عليه السلام وفرمايل: ددی مياشتې لومړی برخه رحمت دی او منځنی برخه يې مغفرت دی او وروستی برخه يې د جهنم د اور څخه خلاصی دی. بيا نبي عليه السلام وفرمايل: او هرڅوک چې په دی مياشت کې د خپلو غلامانو او خادمانو په کارونو کې کمښت او تخفيف راولي، الله جل جلاله بې يې وښيي او له اور څخه به يې خلاص کړي.

په يو حديث کې راځي: (عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقُولُ وَقَدْ أَهَلَ رَمَضَانَ: «لَوْ يَعْلَمُ الْعِبَادُ مَا فِي رَمَضَانَ لَتَمَنَّتْ أُمَّتِي أَنْ تَكُونَ السَّنَةُ كُلُّهَا رَمَضَانَ». المقصد العلي في زوائد أبي يعلى الموصلي ، للهيثمي (٢/ ٢٢٦)

ژباړه: د حضرت عبدالله بن مسعود رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه وايي چې هغه درسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوریدلي دي چې نبي عليه السلام وفرمايل په داسې حال کې چې رمضان المبارک شروع شوی وه، که چیرې بنده گان په دې پوهیدلي چې په رمضان المبارک کې څه دي (یعنې څومره اجر وونه دي) ، نو خامخا زما امت به دا تمنی او ارزو کړی وه ، چې (کاش) ټول کال رمضان وی.

د روژې اړوند شرعي ضروري مسائل:

- ۱- د روژې له شرطونو څخه اسلام دی، ځکه د کافر عمل نه قبلېږي.
- ۲- د رمضان المبارک روژې نیت شرط دی او په زړه کې نیت مهم دی او په خوله د نیت ویل مستحب دي، افضله داده چې د شپې له خوا د روژې نیت وشي، که چیرې چا د شپې له خوا د روژې نیت ونکړي یا ورڅخه هیر شو او بیا یې د ورځې د نیمايي څخه مخکې د روژې نیت وکړ ، نو روژه یې صحیح ده.. (وقالوا التسحر في رمضان نية). حاشية الطحطاوي على المراقي (ص: ٤٢٧)
- ژباړه: فقهاء کرام وايي چې په رمضان المبارک کې پېشلمی کول نیت دی .
- ۳- د روژې د فرضیت لپاره بلوغ شرط دی. د جینکو او هلکانو بلوغ له هغو مشخصو علاماتو معلومېږي، لکه حیض ، احتلام، انزال. د هلکانو د بلوغ کمه موده دولس کاله ده او د جینکو د بلوغ کمه موده نهه کاله ده او دا مختار قول دی. الدر المختار (٦/ ٤٤٨)
- که چیرې په هلک او انجلۍ کې د بلوغ علامات ښکاره نشي او ددواړو عمر پنځلسو کلونو ته ورسېږي، نو دوی بالغان حسابېږي او په همدې قول فتوی ده. الدر المختار للخصفکي (٥/ ٤٤٨)
- ۴- د روژې د فرضیت لپاره پاکوالی شرط دی د هغه څه نه چې د روژې منافي وي، لکه حیض او نفاس.
- که چیرې کومه زنانه د فجر صادق څخه مخکې پاکه شوه روژه نیول و راباندې فرض دي، ولو که د حیض یا نفاس څخه غُسل یې نه وي کړی، او که چیرې کومه زنانه د صبح صادق څخه وروسته پاکه شوه ددغه ورځې روژه یې نه صحیح کیږي ، خو په ورځ کې به د روژې ماتوونکو شیانو څخه ځان ساتي او ددغې ورځې روژې قضایي به راوړي.
- ۵- همدارنگه که څوک د روژې په ورځ لیونی شي او لیونتوب یې تر ماښام پورې دوام وکړ ، خو باطن ته یې روژه ماتوونکي شیان داخل شوي نه وي ، دده ددغې ورځې روژه صحیح ده.
- ۶- که چیرې چا پېشلمی وکړ او بیا د ورځې له خوا مسافر شو، نو روژه ماتول ورته جائز دي، خو روژه نیول ورته په سفر کې غوره او بهتره دي. الله جل جلاله فرمایلي دي: (أَنْ تَصُومُوا خَيْرَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ)
- همدا راز که چیرې څوک د روژې په ورځ کې له سفر څخه کورته راشي او یا مقیم شي، نو باقی ورځ به د روژې ماتوونکو شیانو څخه ځان ساتي.
- ۷- که چیرې چاته بغیر له ارادې قیء ورغی ، نو روژه یې صحیح ده په دې شرط چې په دوهم ځل یې قصداً تیر نکړي، خو که چیرې قصداً یې قیء بیرته تیر کړ او قیء د خولې د ډکوالي په اندازه ؤ، نو روژه یې فاسده شوه او ددغې روژې قضایي به راوړي.

په حديث شريف كې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ ذَرَعَهُ الْقَيْءُ، فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا فَلْيَقْضِ» سنن الترمذي ت شاكر (۸۹/۳)

ژباړه: دابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دى ، هغه وايي چې بيشكه نبي عليه السلام وفرمايل: چاته چې پيښ شو قىء، نو نشته په ده باندې قضايي راوړل د روژې او چاچې په قصد سره قىء وکړ، نو هغه دې (ددغه روژې) قضايي راوگرځوي.

۸- که چيرې څوک په هيره باندې څه خوړي او يا څه وڅښي او يا په هيره د خپلې ښځې سره کوروالی وکړي دده روژه صحيح ده.

همدا راز که چيرې دچا تش په کتو سره انزال وشو او يا يې سترگې تورې کړي او يا يې حجامت ولگولو او يا يې بې اختياره ستونې ته لوگۍ تير شو او يا يې گرد تير شو، اگر که گرد د وړو گردو او يا يې مچ تير شو او يا د جنابت په حالت کې يې روژه ونيوله او يا يې په غوړ کې اوبه ننوتلې ، نو دداسې کسانو روژه نه ماتېږي او روژه يې صحيح ده. نور الايضاح (ص: ۱۰۵)

۹- لاندې کارونه په روژه کې مکروه دي: پرته له عذره د شي څکل او يا جاوله ژوول او د ژاولې جوول، موچه اخيستل ورته مکروه ده ، که چيرې په ځان باندې باوري نه وي دانزال څخه او که چيرې د انزال او جماع کولو څخه په ځان باندې باوري وي ، نو بيا ورته موچه اخيستل مکروه نه دي. البحر الرائق (۲/ ۲۹۳)، نور الايضاح (ص: ۱۱۰)

۹- په روژه کې د مسواک استعمالول، ولو که لوند او تازه هم وي مکروه نه دى، په روژه کې مضمضه او استنشاق مکروه نه دي ، په مفتی به قول سره ، په روژه کې غُسل کول او ځان له گرمۍ څخه په لمدۀ توپه يخول مکروه نه دي.

۱۰- پيشلمی کول مستحب دي ، ځينې خلک پيشلمی نکوي او په بغير له پيشلمي روژه نيسي. نبي عليه السلام فرمايي: (تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحْرِ بَرَكَهً). صحيح مسلم (۳/ ۱۳۰). پيشلمی وکړئ ، ځکه په پيشلمي کې برکت دى.

۱۱- د پيشلمي د شپې په وروستۍ برخه کې مستحب دى، خو په پشلمي کولو کې احتياط په کار دى او د اذان څخه مخکې يې بندول په کار دي ځينې کسان د اذان پر وخت هم پيشلمی کوي چې په دې کار کې د روژې د فاسدېدو امکان زيات دى.

همدارنگه روژه ماتى پر وخت کول مستحب دي ، مگر د شپې دداخليدو څخه ځان مطمئن کول په کار دي او که چيرې په کوم اطرافي ځای کې د سهار اذان نه کيږي او په اسمان کې وريځ وي بيا د روژه ماتي تأخيرول مستحب دى. نور الايضاح (ص: ۱۱۱)

۱۲- که څوک د مرض د زيادت څخه ويرېږي او يا ددې څخه ويرېږي چې په صحت يابى کې به يې تأخير راشي ، په داسې حالاتو کې روژه نه نيول ورته مباح دي.

۱۳- همدا راز کومه مور چې ماشوم ته شيدې ورکوي او يا حامله وي. که چيرې په خپل ځان او يا ماشوم باندې د عقل د نقصان څخه ويرېږي او يا د مرگ څخه ويرېږي ، داسې زنانه وو لره د روژې نه نيول مباح دي. خو دغه خوف اوويره به د وهم په بناء نه وي، بلکې دا ويره به دتجربې په اساس او يا د هوبنيار مسلمان طبيب د وينا په اساس وي.

ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم و تب علينا انک انت التواب الرحيم

تقبل الله منا ومنکم صالح الاعمال

والسلام عليكم ورحمة الله وبرکاته.